

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19984/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Богдановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милорад Рајић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Београду Гж 1764/24 од 19.06.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1764/24 од 19.06.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1764/24 од 19.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1764/24 од 19.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужених и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П 15/18 од 30.10.2023. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезу тужени да тужилци на основу ванбрачне заједнице са туженим ББ и породичној заједници са оба тужена, на име свог доприноса у раду у домаћинству и на подизању деце у периоду од јануара 1999. године до 31.12.2000. године, исплате 10.417,83 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате; да се обавезе тужени ББ да тужилци на основу ванбрачне и породичне заједнице на име њеног доприноса у раду, старањем о заједничком домаћинству и заједничкој деци за период од 01.01.2001. године до 31.12.2014. године, исплати 1.986.453,70 динара, са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате; одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиле и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу одлуке о трошковима поступка, тужени су на основу члана 404. ЗПП благовремено изјавили ревизије, због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд је нашао да за одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку. Овим процесним законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова. Према овим правилима, одлука о трошковима поступка условљена је оценом суда о оправданости настанка трошкова покретањем и вођењем судског поступка, узимањем у обзир релевантних околности о претпроцесном и процесном држању странака. Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка коју су нижестепени судови засновали на одредбама чланова 153. став 2. и 154. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији против овог решења.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**